

2018 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (Curtea de Apel Cluj (Klužo apeliacinis teismas, Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Dănuț Podilă ir kt. / Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători“ SA București (C-133/17), Costel Nicușor Mucea / SMDA Mureș Insolvency SPRL, veikianti kaip SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii bankroto administratorė (C-134/17)

(Sujungtos bylos C-133/17 ir C-134/17) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 89/391/EEB — Darbuotojų sauga ir sveikata darbe — Priskyrimas prie darbo vietų, kuriose darbuotojai susiduria su ypatingomis arba specialiomis sąlygomis — Rizikos darbuotojų saugai ir sveikatai vertinimas — Darbdavio pareigos)

(2018/C 166/21)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel Cluj (Klužo apeliacinis teismas)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Dănuț Podilă, Vasile Oniță, Dumitru Cornel Bara, Gheorghe Podilă, Alexandru Daniel Coneru, Mihai Călin Junc, Dănuț Bungău, Francisc Chudi, Ioan Iancu, Ionel Negruț, Dan Florin Roxin (C-133/17), Costel Nicușor Mucea (C-134/17)

Atsakovės: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători“ SA București (C-133/17), SMDA Mureș Insolvency SPRL, veikianti kaip SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii bankroto administratorė (C-134/17)

Rezoliucinė dalis

SESV 114 straipsnio 3 dalį, 151 ir 153 straipsnius ir 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvą 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo reikia aiškinti taip, kad jie netaikomi nacionalinės teisės aktams, kaip antai nagrinėjamiems pagrindinėje byloje, pagal kuriuos nustatomi griežti terminai ir procedūros, dėl kurių nacionaliniai teismai negali peržiūrėti ar nustatyti darbuotojų veiklų priskyrimo prie skirtingų rizikos grupių, kuriuo remiantis apskaičiuojamos šių darbuotojų senatvės pensijos.

⁽¹⁾ OL C 202, 2017 6 26.

2018 m. vasario 22 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) nutartis byloje (Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Luigi Bisignani / Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

(Byla C-125/17) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalis ir 99 straipsnis — Laisvas kapitalo judėjimas — SESV 64 ir 65 straipsniai — Direktyva 2011/16/ES — Administracinis bendradarbiavimas apmokestinimo srityje — Kapitalo pervedimas į Vatikano Miesto Valstybę — Pareiga deklaruoti į užsienį pervedtas arba iš ten gautas lėšas — Panaikinimas)

(2018/C 166/22)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Commissione tributaria provinciale di Roma

Šalys

Ieškovas: Luigi Bisignani

Atsakovė: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

Rezoliucinė dalis

SESV 64 straipsnio 1 dalį ir 65 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip: šioms nuostatomis neprieštarauja nacionalinės teisės nuostatos, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriomis galutinai panaikinta pažeidimo sudėtis, apimanti į užsienį pervestų lėšų nedeklaravimą.

(¹) OL C 213, 2017 7 3.

2018 m. sausio 30 d. Justice de Paix du canton de Visé (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Michel Schyns / Belfius Banque SA

(Byla C-58/18)

(2018/C 166/23)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Justice de Paix du canton de Visé

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Michel Schyns

Atsakovas: Belfius Banque SA

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių (¹) 5 straipsnio 6 daliai, kuria siekiama užtikrinti, kad vartotojas galėtų įvertinti, ar siūloma kredito sutartis atitinka jo poreikius ir finansinę padėtį, prieštarauja Vartojimo kredito įstatymo 15 straipsnio pirma pastraipa (dabar panaikinta ir pakeista Ekonominės teisės kodekso VII antraštinės dalies 75 straipsniu), kurioje numatyta, kad kreditorius ir kredito tarpininkas, sudarydami kredito sutartis, kurias paprastai siūlo arba dėl kurių paprastai tarpininkauja, turi nustatyti tinkamiausią kredito rūšį ir sumą, atsižvelgdami į vartotojo finansinę padėtį sutarties sudarymo momentu ir į kredito tikslą, nes joje numatyta bendra pareiga kreditoriui arba kredito tarpininkui nustatyti kuo tinkamesnį vartotojui kredito variantą, kuri nėra nustatyta minėtos direktyvos tekste?
- b) Ar 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių 5 straipsnio 6 daliai, kiek ja siekiama užtikrinti, kad vartotojas galėtų įvertinti, ar siūloma kredito sutartis atitinka jo poreikius ir finansinę padėtį, prieštarauja Vartojimo kredito įstatymo 15 straipsnio antra pastraipa (dabar panaikinta ir pakeista Ekonominės teisės kodekso VII antraštinės dalies 77 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa), kurioje numatyta, kad kreditorius gali sudaryti kredito sutartį tik jeigu, atsižvelgdamas į informaciją, kurią turi arba turėtų turėti, ypač gautą per konsultacijas, numatytas 2001 m. rugpjūčio 10 d. Įstatymo dėl Privatiems asmenims suteikiamų kreditų centrinės įstaigos 9 straipsnyje, ir remdamasis 10 straipsnyje nurodyta informacija jis turi pagrįstai manyti, kad vartotojas sugebės vykdyti iš sutarties kylančius įsipareigojimus, nes dėl sutarties nuostatų pats kreditorius vietoj vartotojo turi išreikšti nuomonę dėl galimo kredito sutarties sudarymo tinkamumo?